

forslag til Forslaget til en ny Dagsorden, hvilket Endringsforslag gaaer ud paa, at i 5te Linie skal istedetfor Ordene „en Grund“ sættes „Grunden“. Jeg antager, at dette Forslag kan tages under Forhandling strax, uden at vi behøve at udsætte Forhandlingerne.

Hall: Jeg skal kun tillade mig at sige et Par Ord med Hensyn til de Uttringer, der kom frem fra den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk). Han tager fuldstændig fejl, dersom han troer, at denne Dagsorden fra min Side i allerfjerneste Henseende har havt det Motiv at hjælpe — som jeg troer, han udtrykte sig — Forslagsstillerne ud af en Klemme; det er aldeles ikke min Tanke, og jeg veed ikke, hvad der kan berettigede til at lægge dette ind i Nogens Tanke, der maatte stemme for den. Det forekommer mig at ligge aldeles klart, at det, hvorom der er Spørgsmaal nu, efter den hele Forhandling, som fandt Sted igaar, er, at komme ud af denne Sag paa en Maade, som kan være god og gavnlig, og rigtig for Folkethinget og Rigsdagen i det Hele, og der paastaar jeg, at den Maade at komme ud deraf — efter de forskellige Udtalelser, det have fundet Sted — ved slet Intet at sige, vil være en overordentlig slet Maade. Jeg paastaar, at man ikke vil gavne hverken Rigsdagen eller Regjeringen derved. Derimod indrømmer jeg, at man ikke vil gjøre Skade ved at forandre Udtrykket „en Grund“ til „Grunden“, men jeg troer heller ikke, at man derved vil gjøre den allerfjerneste Nytte; thi der staaer ikke: „en medvirkende Grund“, men der staaer: „en Grund“, og efter min hele Opfattelse er det umuligt at forstaae dette anderledes, end at man vil sige, at man vilde finde det uretfærdigt, dersom Afstedtiggelsen begrundedes i Bedkommendes daværende Forhold. Det er virkelig efter min fulde Overbeviisning i den Grad smaaligt, at jeg ikke kan troe, at det ærede Thing vil gaae ind paa en saadan Forandring ved et Spørgsmaal af den Beskaffenhed som det her foreliggende.

B. Christensen: De Uttringer, vi nu have hørt af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds (Hall) ret-

tede til den ærede næstfidsste Taler, Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Mørk), fritage mig for at opholde Thinget ved i mindste Maade at indlade mig paa en Besvarelse af det, han udtalte. Naar han talte om at hjælpe Forslagsstillerne, der hidtil have vidst at hjælpe sig selv, og jeg haaber fremdeles vilde vide at gjøre det, skal jeg blot bemærke, at det er saa langt fra, at vi kunne ønske os hans Hjælp, at vi meget mere vilde ansee dette for den visse Vej til Undergang. Den høitærede Conseilspresident har i dette Dieblift havt Ordet og erklæret sig enig i det Forslag, som er stillet af Folkethingetsmanden for Frederiksberg (Hall). Jeg maa tilstaae, at, medens jeg for mit Bedkommende efter Sagens foreliggende Omstændigheder, og efterat den med den høitærede Conseilspresidentis Erklæring igaar er indfæret til den Sphære, den maa indtage, kunde være fuldkommen tilfreds, idet det positivt er sagt fra Regjeringens Side, at den omhandlede Afstedtiggelse ikke staaer i Forbindelse med Kampen paa Als, kunde jeg være meget tilbøielig til og er ikke utilbøielig til at forene mig med dem, der vilde stemme for den ærede Rigsdagsmands Forslag. Det, der skulde afholde mig deraf, var det ubetingede Bifald, hvormed den høitærede Conseilspresident troede at kunne modtage det og den Motivering, hvormed den ærede Forslagsstiller indledede det; men jeg tør sige, at den hele Sag er fra Forslagsstillerens Side fremstillet saa omfattende, saa klart og saa bestemt, at den har gjort den Virkning, vi have tilsigtet for Diebliftet. Man vil nemlig erindre, at i vor Dagsorden er det ligesom med rene Ord sagt, at dette Thing efter den hele Situation for Diebliftet intet Positivt kan gjøre, og da dette er Tilfældet, kunne Forslagsstillerne for at bringe en hensigtsmæssig Afgjørelse af den hele Forhandling tilstede, vel gaae ind paa det af det nævnte ærede Medlem stillede Forslag, og jeg kan for mit Bedkommende see hørt fra den Motivering, hvormed han har indledet det. Jeg vil derfor, da dette Forslag kommer til Afstemning for vort, ikke tage i Betænkning paa Forslagsstillerens Begne at erklære, at ogsaa vi agte at stemme for det af den ærede Rigs-